

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **A. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28.října 117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.9.2010 č.j. MSK 147854/2010, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 2.9.2010 č.j. MSK 147854/2010 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.9.2010 č.j. MSK 147854/2010, kterým bylo

zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál (dále jen správní orgán 1. stupně) ze dne 7.6.2010 č.j. DSH/39045-10/mok 119-2009/mok, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti oznámení správního orgánu I. stupně, že žalobce ke dni 23.10.2009 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

Namítá, že své odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně sice nezdůvodnil, ale správní orgán neprojevil sebemenší zájem o to, aby se zajímal o důvody odvolání a věc obratem postoupil žalovanému. Tento postup považuje za nepřípustný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 6.3.2009 č.j. 1 As 4/2009-53. Dále namítá, že správní orgán 1. stupně nezajistil kopii pokutového bloku za přestupek ze dne 6.3.2009, který žalobce nespáchal.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Uvádí, že byl i na základě blanketního odvolání povinen přezkoumat napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu, což také učinil. Žalovaný považuje za přehnaný formalismus názor NSS, že správní orgány by měly vyzývat účastníka řízení k doplnění odvolání, když toto doplnění nemá podle žalovaného žádný vliv na rozsah přezkumu. K přestupku ze dne 6.3.2009 uvádí, že správní orgány se s touto námitkou vypořádaly způsobem tehdy akceptovaným. Poté se sice změnila judikatura, ale rozhodující rozsudek byl uveřejněn na stránkách NSS až v době, kdy na něj žalovaný již nemohl reagovat. Žalovaný proto navrhuje, aby důkaz blokem k přestupku ze dne 6.3.2009 provedl soud.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce v námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů uvedl, že si není vědom, že by mohl dosáhnout takového počtu bodů. V průběhu řízení žalobce navrhl, aby byl přezkoumán blok na pokutu za přestupek ze dne 6.3.2009 s odůvodněním, že tento přestupek nespáchal, buď došlo k omylu nebo se za něj někdo vydával. Správní orgán 1. stupně se tímto návrhem nezabýval a v odůvodnění rozhodnutí, kterým žalobcovy námitky zamítl, poukázal na presumpci správnosti aktu veřejné správy. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal zcela blanketní odvolání („podávám odvolání“) a správní orgán 1. stupně věc předložil žalovanému, který o ní rozhodl nyní napadeným rozhodnutím.

Poukaz žalobce na rozsudek NSS ze dne 6.3.2009 č.j. 1 As 4/2009-53 je zcela přílehlavý. NSS zde uvádí : *Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Z citovaného ustanovení je*

zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Tedy každé podání, které má být posouzeno jako odvolání (příčemž správní orgán je dle § 37 odst. 1 správního řádu povinen posuzovat podání podle skutečného obsahu), musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody). Žalovaný se tedy mylí, pokud v kasační stížnosti konstatoval, že odvolání musí obsahovat pouze náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 správního řádu. Správní řád (č. 500/2004 Sb.) přijal jinou konstrukci odvolacího přezkumu, než kterou znal předchozí správní řád (č. 71/1967 Sb.). Zvýšil totiž odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáváno - s výjimkou skutečností, které je povinen zkoumat bez ohledu na obsah odvolání (srov. č. 1580/2008 Sb. NSS). Podle § 89 odst. 2 správního řádu totiž odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak. Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008 - 30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS).

V nyní přezkoumávané věci nebyl žalobce vyzván k odstranění nedostatků odvolání, správní řízení tedy bylo zatíženo závažnou vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud nesouhlasí s názorem žalovaného, že byl i na základě blanketního odvolání povinen přezkoumat napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, v celém rozsahu. Konstrukce správního řádu (z.č. 500/2004 Sb.) je jiná, jak vyplývá i z rozsudku NSS citovaného shora. Žalovaným uvedený „přehnaný formalismus“ může být podle názoru krajského soudu naopak ve prospěch správního orgánu – v případě, že účastník ani na výzvu neodstraní vady odvolání, bude o něm rozhodnuto odvolacím orgánem ve velmi stručné podobě, plně odpovídající takto stanovenému rozsahu odvolacích důvodů.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst.1 písm. c) s.ř.s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst.4 s.ř.s., aniž by se zatím mohl zabývat druhou žalobní námitkou (zda má být vedeno dokazování k přestupku ze dne 6.3.2009 – k tomu však viz též rozsudek NSS ze dne 4.1.2012 č.j. 3 As 19/2011-74, www.nssoud.cz).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když náklady procesně úspěšného žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí

(srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu